

ΤΑ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΘΟΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Είναι ανάγκη ορισμένα σημαδιακά γεγονότα του παρελθόντος να επανέρχονται στην μνήμη μας, ιδίως των ηγεσιών της Πατρίδος μας και παραδειγματιζόμενες από αυτά, να μην υποπίπτουν ξανά σε τραγικά σφάλματα, για το μέλλον της χώρας μας.

Στην παρούσα θα απαιτηθεί μία στοιχειώδης αναδρομή στη πρόσφατη ιστορία της Μακεδονίας μας, για να επισημανθεί για άλλη μία φορά το μεγάλο πολιτικό και ιστορικό λάθος, επί των ημερών μας

Μυθολογικά, Προϊστορικά και Ιστορικά, έχει εξαντληθεί τελευταία με άπειρες δημοσιεύσεις ότι, η Μακεδονία κατοικείτο ανέκαθεν από περιφερειακά, ως επί το πλείστον, Έλληνικά φύλα.

Το 1878 με την Συνθήκη του Αγ. Στεφάνου μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας, που προέβλεπε παραχώρηση στην Βουλγαρία της Ανατολικής Μακεδονίας και της Δυτικής Θράκης. Βέβαια διαφώνησαν με την συνθήκη αυτή οι Μεγάλες τότε δυνάμεις της Ευρώπης και τον ίδιο χρόνο με την συνθήκη του Βερολίνου καταργήθηκε η συνθήκη αυτή και με την σύμφωνο γνώμη της Ρωσίας.

Η Συνθήκη αυτή του Αγ. Στεφάνου βέβαια καταργήθηκε, αλλά στα Σλαβικά κράτη ενστάλαξε πλέον το δηλητήριο, να παραμείνει η συνθήκη ως στόχος αυτών στα μετέπειτα χρόνια. Έτσι άρχισε το Μαρτύριο του Ελληνικού λαού στην Μακεδονία, από τους Σλάβους, με πρωτοστάτες τους Βούλγαρους Κομιτατζήδες. Με δολοφονίες Δεσποτάδων, Προυχόντων Ελλήνων, αρχόντων, Ιερέων, Δασκάλων και με πυρκαγιές και άλλων εγκληματικών ενεργειών, προσπαθούσαν ν' αφήσουν ακέφαλους τους Έλληνες, ώστε να γίνει η Μακεδονία εύκολη λεία, εν όψει και της διαφαινόμενης κατάρρευσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Η Κατάσταση αυτή πήρε τραγικές διαστάσεις για τον Ελληνισμό της Μακεδονίας, από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Όμως! μετά την αφύπνιση της υπολοίπου Ελλάδος άρχισε ο Μακεδονικός Αγώνας για την διάσωση της Μακεδονίας (1903-1918). Οι εθνικιστικές αυτές διαμάχες κράτησαν μισό αιώνα, από το 1878 έως το 1918. Μετά τον Α! Π.Π. με την συνθήκη του Βουκουρεστίου (1913) και την συνθήκη του Νεϊγι (1918), τα όρια της Ελλάδος πήραν την σημερινή τελική μορφή, όπως διαμορφώθηκε αυτή στο τέλος των Βαλκανικών Πολέμων. Λόγω οριοθετήσεως, ένα τμήμα της Μακεδονίας του Φιλίππου Β΄, οι περιοχές Μοναστηρίου και Γευγελή περιήλθαν στην Σερβία και ένα άλλο μικρότερο μέρος στην περιοχή του όρους Πυρήν πήγε στα όρια της Βουλγαρίας.

Το Μακεδονικό ζήτημα προς στιγμήν εφάνει ότι έληξε, αλλά το Ελληνικό στοιχείο από τις περιπέτειες του μισού αιώνα και τον Μακεδονικό Αγώνα επικίνδυνα αραιώσε. Τότε ο Βενιζέλος διείδε το πρόβλημα που μελλοντικά πάλι θα δημιουργηθεί, με ψεύτικες υποσχέσεις προώθησε ένα μέρος από τους πρόσφυγες εκ Μικράς Ασίας προς την Μακεδονία και έτσι επανήλθε η ισορροπία των Ελλήνων στην Μακεδονία.

Με την κατάληψη της Ελλάδος το 1941 από την φασιστική Γερμανία και την παραχώρηση στην τότε Σύμμαχό της Βουλγαρία την Ανατολική Μακεδονία, αναζωπυρώθηκε και πάλι το Μακεδονικό ζήτημα.

Στην συνέχεια ο παμπόνηρος Τίτο της Γιουγκοσλαβίας, για δικούς του λόγους καθόδου εις το Αιγαίον, χώρισε το Κράτος του σε ομοσπονδίες και το Νότιο τμήμα της Χώρας του το 1944, που συνόρευε με την Μακεδονία μας, το ονόμασε «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Την περίοδο εκείνη η χώρα μας αντιμετώπιζε, άλλο πολύ σοβαρό πρόβλημα. **Καθ' όσον! με το πέρας του Β! Π.Π. ενώ θα έπρεπε ενώμενοι όλες οι πολιτικές Δυνάμεις της χώρας μας, να διεκδικήσουν, ως νικητές, στις τράπεζες διαπραγματεύσεων και να πάρουν την μερίδα που μας ανήκει από την νίκη, αυτοί διαφώνησαν στην μοιρασιά των υπουργείων και άρχισε ο Εμφύλιος σπαραγμός μεταξύ μας.** Η Ηγεσία του Κ.Κ.Ε. με την έγκριση του Στάλιν και την βοήθεια των ομόρων Κομμουνιστικών Κρατών, άρχισε τον ανταρτοπόλεμο εναντίον της ίδιας της πατρίδας των, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα. Ευτυχώς που ηττήθηκαν από τον Ελληνικό Στρατό, διότι, δυστυχώς! για την βοήθεια

που τους παρείχαν τα όμορα Κράτη υπέγραψαν Σύμφωνο (Πετρισίτου, Μελισσοκομείου, περί ανεξαρτητοποίησης της Μακεδονίας.

Με αυτά που παραπάνω στοιχειώδη ανέφερα, μπορεί ο κάθε καλόπιστος Έλληνας και ξένος πολίτης ν' αντιληφθεί τι τράβηξε και τι θυσίες έκαμε σύσσωμος ο Ελληνισμός για να διατηρηθεί η Μακεδονία μας Ελληνική. Ένα μόνο θ' αναφέρω και μόνο στις Μάχες Κιλκίς-Λαχανά στον Β! Βαλκανικό Πόλεμο, μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, που ήταν έτοιμοι οι Βούλγαροι για την κατάληψη της Θεσσαλονίκης, σκοτώθηκαν Έλληνες 1.480 Αξιωματικοί και 8.450 Στρατιώτες.

Σταδιακά! μετά το τέλος του Α! Π.Π., του Β! Π.Π. που ηττήθηκε ο Χίτλερ και το τέλος του Ελληνικού Εμφυλίου Σπαραγμού, κάτοικοι της Μακεδονίας Σλαβόφωνοι και όχι μόνο, που δεν είχαν ποτέ ελληνική συνείδηση, έφυγαν στα όμορα Κράτη (Σερβία, Βουλγαρία και Τουρκία με την ανταλλαγή). Την όλη αυτή κατάσταση, δημιούργησαν και συνεχίζουν να δημιουργούν, οι Σλαβόφωνοι και μερικοί Ελληνόφωνοι χωρίς όμως Ελληνική συνείδηση, που έφυγαν στην Γιουγκοσλαβία. Συμπαραμαρτούντες δυστυχώς προς αυτούς και ένας πολύ μικρός αριθμός Σλαβοφώνων και Ελληνόφωνων που έμειναν στην Ελλάδα, χωρίς βέβαια και αυτοί να έχουν Ελληνική Συνείδηση(ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ).

Έτσι λοιπόν φθάσαμε σήμερα στο σημείο ώστε το Κράτος των Σκοπίων που δημιουργήθηκε από την κουτοπονηριά του Τίτο, που ο Γεωγραφικός χώρος του μέχρι το 1944 ελέγγοτο Μισσία ή Δαρδανία ή Βαρτάρσκα, που ομιλεί την παραφθαρμένη κάπως Βουλγαρική γλώσσα και είναι κατά βάση εθνικότητας Σλάβοι και Αλβανοί, διότι το Ελληνικό Στοιχείο που υπήρχε εκεί ξεκληρίστηκε ολοσχερώς, να επιμένει στον Άθλιο Σφετερισμό της Μακεδονίας, της Αρχαίας Μακεδονικής γλώσσας και εθνότητας.

Μέχρι το 2018, παρά τις υπάρχουσες προς την Ελλάδα μεγάλες πιέσεις των Ισχυρών, οι Ελληνικές Κυβερνήσεις, χωρίς να παίρνουν συγχωροχάρτι, δεν ενέδωσαν και πολύ καλά έκαναν. Το 2018 ευρέθη δυστυχώς ένας ανέλπιστος σύμμαχος των συμφερόντων του Κράτους των Σκοπίων, η ίδια η Ελληνική Κυβέρνηση, που σε πρώτη φάση ικανοποίησε όλες τις απαιτήσεις των Σκοπίων, για να δεχθεί το Κράτος αυτό να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε.

Έτσι! Φθάσαμε στο σημείο παρά την θέληση του Ελληνικού λαού, εν μέσω πανηγύρεως, να παραχωρεί και με υπογραφή της, το όνομα «Μακεδονία» σε μια χώρα που δεν έχει καμία σχέση με αυτήν,

να αναγνωρίσει σ' αυτήν ως αρχαία Μακεδονική γλώσσα(αιολική), μια ολίγον παρεφθαρμένη Βουλγαρική γλώσσα και τέλος να χαρακτηρίσει ένα Σλαβο-αλβανικό Λαό, με εθνότητα των αρχαίων Μακεδόνων. Να λοιπόν! το μεγάλο Πολιτικό και Ιστορικό λάθος, που ανοίγει πλέον τους ασκούς του Αιόλου, για νέες περιπέτειες για την Μακεδονία και γενικότερα για την Πατρίδα μας. Εμείς όμως! Διακορεύοντας την Ελληνική ιστορία, υπογράψαμε ότι, είναι Μακεδόνες, η γλώσσα τους είναι η γλώσσα του Μ. Αλεξάνδρου και ότι ανήκουν στο ανύπαρκτο Μακεδονικό Έθνος. Ελπίζω έναντι του Ελληνικού Λαού, θα αναγνωρίσουν κάποτε οι υπαίτιοι, το ιστορικό τους λάθος της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Σήμερα μετά από δύο χρόνια, της απαράδεκτης Συμφωνίας των Πρεσπών, μαθαίνουμε ότι, η Βουλγαρία απειλεί τα Σκόπια με ΒΕΤΟ για την Ε.Ε. Διότι! Δεν δέχεται ότι η γλώσσα των Σκοπίων είναι Μακεδονική, απλά είναι Βουλγαρική γλώσσα, με ορισμένα στοιχεία μέσα Σερβικά. Επίσης επιμένει ότι οι κάτοικοι των Σκοπίων είναι Βούλγαροι και όχι Μακεδόνες. Άρα δεν αναγνωρίζει ούτε το εθνολογικό μέρος της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Σήμερα επίσης εγείρονται ερωτηματικά, για την σημερινή Κυβέρνηση της χώρας μας, γιατί τηρεί αδικαιολόγητη άκρα σιωπή, χωρίς να αμφισβητεί για την αμαρτωλή Συμφωνία των Πρεσπών, ενώ ως αντιπολίτευση είχε ξεκάθαρη θέση;

Δυστυχώς! είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο, που ο λαός της, με διαμαρτυρίες, συλλαλητήρια και δημοκρατικές συγκεντρώσεις, προσπάθησε να αποτρέψει από μια, κατά γενική ομολογία, προδοτική ενέργεια, την ίδια του την Κυβέρνηση. Από πού, Θεέ μου, να φυλαχτεί ο Έλληνας και η Πατρίδα μας;

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.